Dinsdag 18 Januari 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang, No. 4108

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 2.00 per maand [Aruba *f* 2.50] bij vooruitbetaling
Afzonderlijke nummers *f* 0.10.

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG.
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
E. CROES. Postbus 14. Nassaustraat. Oranjestad. Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Churchill gezond en wel thuis.

Colombia bij Verenigde Landen.

CHURCHILL THUIS.

Geheel hersteld van zijn longontsteking is Churchill uit NoordAfrika teruggekeerd, in Londen. Hij begaf zich terstond naar het Lagerhuis, dat na de feestdagen reeds weer bijeen was. Er werd van zijn terugkeer geen ophef gemaakt. De Premier zag er kerngezond uit, toen hij uit de trein stapte op het verlichte station. Dit was de lange afwezigheid gedurende de oorlog. Churchill rookte zijn gewone lange sigaar en was gekleed in de uniform van Trinity-house. In het Lagerhuis jubelde men, toen hij binnenkwam. Aan het station waren vele leden van het cabinet aanwezig en Churchill was zichtbaar aangedaan, toen hij hun de hand gaf. Daar stonden Eden, Attlee, Herbert Morrison, Woolton e.a. Churchill liep met zijn wandelstok van groep naar groep en stond een tijd te praten met den admiraal van de vloot, Sir Andrew Cunningham, Veldmaarschalk Sir Allan Brooke en Luchtmaarschalk Sir Charles Portal.

De leden van het Lagerhuis stonden op, toen Churchill binnenkwam en zijn plaats innam tussen Attlee en Grigg. Churchill was 10 weken afwezig geweest in verband met de conferenties van Caïro en Teheran teneinde de laatste besprekingen te voeren over de komende invasie van West-Europa en de uiteindelijke val van nazistisch Duitsland.

Algemeen verwacht men, dat Churchill binnenkort wel een verklaring zal afleggen over de oorlog. Zijn terugkeer in het Lagerhuis was een verrassing. Glimlachend dook hij opeens op met een stapel getikte vellen onder zijn arm uit de schaduw aan de achterzijde van de zaal, waarna hij regelrecht naar zijn zetel liep. Spontaan gejuich steeg op en de leden stampten met de voeten van vreugde toen zij Churchill zo plotseling zagen. Sommigen waren wel wat verbaasd, daar men in het geheel niet wist, dat Churchill zo spoedig terug zou keren.

De Premier zag er wat vermoeid uit, maar was in een prachtstemming. Hij vroeg het Huis om respijt alvorens de oorlogssituatie te bespreken en liet doorschemeren, dat hij nauwkeurige opsomming van al wat aan de invasie van Europa zou voorafgaan, wilde geven (ook hieruit is dus te concluderen, dat de invasie nog wel enige tijd op zich zal laten wachten: eerst het ongedefineerde respijt van Churchill en dan pas zal de Premier zeggen, wat aan de invasie voorafgaat — Red.).

Iemand vroeg aan Churchill, wat hij van plan was te doen teneinde zijn gezondheid te bewaren, welke taken hij van zich af zou schuiven. Lachend antwoordde Churchill, dat hij dankbaar was voor zoveel belangstellende zorg, maar dat hij voorlopig geen veranderingen zou brengen in zijn dagtaak. Weer lachte Churchill, toen hij een voorstel van Locker-Lamphsons om een borrel te gaan drinken op „de dood aan alle dictators en lang leven alle bevrijders". Churchill had een binnenpret, want het was heel vroeg in de ochtend.

Het stellen van vragen ging voort en Sir Herbert William vroeg, of Churchill niet wat ongerijmd optimisme gevoelde in een toespraak, welke Montgomery kortelings hield en waarin hij de mogelijkheid van een spoedige inneming van Rome in het vooruitzicht stelde. Churchills antwoord: Ik weet niets van ongerijmd optimisme; ik heb wel veel slecht weer gehad (Londen, (AP) 18.1).

SYMPATHIEKE GESTE DER VERENIGDE STATEN.

Het Witte Huis maakte bekend, dat Norman Armour, de Noordamerikaanse Ambassadeur in Argentinië, op formele wijze het leedwezen der Verenigde Staten heeft betuigd aan de regering en het volk van Argentinië in verband met de aardbeving, waardoor de stad San Juan verwoest werd. Verder werd gezegd dat het Noordamerikaanse Rode Kruis het Argentijnse Rode Kruis heeft gevraagd of men hulp nodig hebbe (Washington, (AP) 17.1).

COLOMBIA TREEDT TOE TOT DE VERENIGDE LANDEN.

President Alfonso Lopez van Colombia heeft de Verklaring der Verenigde Landen voor zijn land ondertekend.

Na de plechtigheid, welke hiermede gepaard ging, was Lopez de gast van President Roosevelt op een informeel noenmaal in de studeerkamer van Roosevelt. Hierbij waren nog aanwezig de Colombiaanse Ambassadeur Turbay, die Maandagmorgen zijn geloofsbrieven aan Roosevelt overhandigde en de Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris Edward Stettinius (Washington, (AP) 17.1).

HULL WIL BEMIDDELEN.

De Noordamerikaanse Staatssecretaris Cordell Hull maakte bekend, dat de Noordamerikaanse Regering aan de Sovjet-regering heeft medegedeeld, dat men wil werken voor het herstel der goede betrekkingen tussen Rusland en Polen. Hij zeide te hopen, dat de betrekkingen zullen worden hervat (Washington, (AP) 17.1).

GERUCHT.

Een kort bericht in „Pravda" onder het opschrift „Geruchten uit Caïro" zeide, dat volgens betrouwbare Helleense en Joegoslavische kringen onlangs in een stad aan de Italiaanse kust een bijeenkomst plaats vond tussen twee Engelse gezagsdragers en Von Ribbentrop. De bijeenkomst had ten doel voorwaarden te vinden voor een afzonderlijke vrede met de Duitsers". De besprekingen zouden niet geheel zonder resultaat geweest zijn", aldus het fantastische bericht (Moskou, (AP) 17.1).

DE BRITTEN ONTKENNEN.

Het Britse Departement van Buitenlandse Zaken publiceerde een volledige ontkenning van het bericht in „Pravda" onder het opschrift „Geruchten uit Caïro" volgens hetwelk Von Ribbentrop met twee Britse gezagsdragers zou zijn bijeengekomen om te onderhandelen over een afzonderlijke vrede tussen Duitsland en Groot-Britannië. De officiële verklaring zeide: „Er is hoegenaamd geen waarheid in dit bericht". Officiële kringen in Londen zijn evenzeer verrast als de Britse vertegenwoordigers in Moskou door de verschijning van dit bericht in het orgaan van de communistische partij. Men wees op de grote voorbereidingen in Engeland voor de invasie van Europa, de 20-jarige alliantie met Rusland enz. ,als voldoende bewijs dat een afzonderlijke vrede met Duitsland onmogelijk is (oLnden, (AP) 17.1).

NOGMAALS HET GERUCHT UIT CAÏRO.

Geen der nieuwsbladen welke heden in Moskou verschenen publiceerde het „gerucht uit Caïro" dat in de „Pravda" van gisteren verscheen. Ook refereerde geen enkel blad naar de ontkenning van het Britse Departement van Buitenlandse Zaken. Misschien zal de „Pravda" zelf, die heden niet verschijnt, morgen hierover iets zeggen (Moskou, (AP) 18.1).

BRITSE AUTORITEITEN EN VON RIBBENTROP?

Uit Caïro wordt gemeld, dat Von Ribbentrop besprekingen zou voeren met Britse autoriteiten ergens op het Iberische schiereiland. Britse, Helleense en Joegoslavische bronnen weten niets van zulk een ontmoeting. Over het algemeen ziet men wel de mogelijkheid, omdat de toestand van Duitsland thans zeer hachelijk is, doch men twijfelt eraan of een naziegrootheid als Von Ribbentrop kans zou hebben met de Britten in contact te treden, behalve dan wanneer hij onvoorwaardelijke overgave kwam aanbieden, omdat dit in de lijn van de Teheranse conferentie ligt. Pravda in Moskou publiceerde het bericht, maar Izvestia en Rode Ster reppen er met geen woord van. Het feit, dat Pravda het opneemt, wekt opzien. Als het een Zwitserse, Zweedse of andere onzijdige krant was, zou men een Duitse truc vermoeden, nu staat het in Parvda (Lissabon, (AP) 18.1).

EEN COMMUNIQUÉ UIT BERLIJN.

Het volgende Duitse communiqué werd door het DNB uitgezonden: „Zweedse nieuwsbladen hebben een bericht van de United Press afkomstig uit Londen gepubliceerd, volgens welk de Duitsers een aanval op Spanje en Portugal voorbereiden. Dit bericht, dat van begin tot eind gefantaseerd is en door zekere Zweedse bladen werd gepubliceerd, die door Groot-Britannië zijn omgekocht, is niets anders dan een nieuwe Brits-Noordamerikaanse poging om wantrouwen te veroorzaken tussen Duitsland en de Iberische landen en om laatstgenoemden te intimideren. Dit bericht werd vrijwillig verspreid door Zweedse nieuwsbladen met het klaarblijkelijke doel de weg te plaveien voor nieuwe Brits-Noordamerikaanse pogingen om druk te oefenen op Spanje en Portugal" (Londen, (AP) 17.1).

DUITSE AGENTEN IN SPANJE.

De „New York Times" publiceerde een bericht, dat gezeind werd uit Madrid door den berichtgever van het blad Harold Denny, volgens hetwelk de laatste tijd steeds meer Duitse agenten Spanje binnenstromen. De bedoeling hiervan zou zijn, dat Duitsland tracht te redden wat er te redden valt van de toestand, welke zo nadelig voor Duitsland is. Gedurende de laatste twee weken zouden alleen in Madrid nog duizend Gestapo-agenten en andere Duitse vertegenwoordigers zijn opgedoken (New York, (AP) 17.1).

SANT' ELIA GENOMEN.

Het Geallieerde hoofdkwartier te Algiers meldt de inneming van Sant' Elia. In de sector aan de Adriatische zeekust weten de Canadezen lichtelijk vooruit te komen.

Sant' Elia ligt ongeveer 5 km. ten Noord-Oosten van Cassino.

De Fransen hebben Valvori, 5 km. ten Noord-Oosten van Sant' Elia, weten te nemen en Noordameriakanse patrouilles zijn de rivier de Rapido overgestoken (Noord-Afrika, (AP) 18.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 17 Januari leverden onze troepen ten Nooden van Novosokolniki aanvallende gevechten, waarbij zij verschillende plaatsen veroverden. Hiertoe behoorden Sloboda, Kiselevitsji, Ansimovo, Quozdovo en Kurova. Ten Westen van Novograd Volynsk veroverden onze troepen een districtscentrum van het Rovno-gebied en ook veroverden zij verschillende andere plaatsen.

Ten Noorden van Uman sloegen onze troepen op succesrijke wijze de aanvallen van vijandelijke tanks en voetvolk af. In andere sectoren van het front heersten verkenningsactiviteiten en werd artillerie- en mortiervuur gewisseld. Op sommige plaatsen werden plaatselijke gevechten geleverd. Op 16 Januari ontwrichtten of vernielden onze troepen aan alle fronten 166 Duitse tanks. 39 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten en door het afweervuur" (Moskou, (AP) 17.1).

VATUTIN BIJ ROVNO.

De troepen van Vatutins eerste Oekraïnse leger dringen thans dicht op rondom Rovno (in het oude Polen), hetwelk een sleutelpositie inneemt voor de Duitse verbindingslijnen. De val van Rovno aan een kruispunt van de spoorlijnen tussen Warszawa en Sarny-Lwow zou de Duitse positie zeer verzwakken, een positie die toch al verzwakt is door Vatutins opmars in de richting van de Roemeense grens. Vatutin zit thans op een 70 km. van Rovno bij Novograd Volynski (Moskou, (AP) 18.1).

„SUPERFORT".

De machtigste Noordamerikaanse bommenwerper, de B-29, kreeg de officiële naam van „Superfort" (Superfortress), omdat het een reusachtig „Vliegend Fort" is. De naam scheen in een verklaring van het Gezamenlijk Luchtvaart-comité, waarin zowel Noordamerikaanse als Britse militairen zitting hebben (Washington, (AP) 17.1).

VERKLARING VAN GENERAAL WILSON.

Generaal Sir Henry Maitland Wilson maakte bekend, dat zijn politiek als Geallieerde Opperbevelhebber in het Middellandse Zeegebied zal zijn om de Duitsers met de grootste kracht te treffen waar zich de gelegenheid biedt.

Hij deelde aan correspondenten mede, dat het doel der huidige verrichtingen Rome is. Wilson zeide, dat het Middellandse Zeefront zich uitstrekt van de rivier de Karitza in de Balkan tot de Pyreneeën en dat overal langs dit front aanvallen kunnen worden gedaan, Zuid-Frankrijk inbegrepen (Algiers, (AP) 17.1).

NEDERLANDERS DEDEN MEDE.

Nederlandse Mitchell-bommenwerpers hebben deelgenomen aan dagaanvallen over Noord-Frankrijk; men heeft de ontploffing der bommen op de aangewezen doelen waar kunnen nemen. De begeleidende jagers — Spitfires — werden door luchtafweer bestookt van het doel tot aan de kust.

Het nieuws van vandaag.

Colombia is onze bondgenoot geworden. Door de vele betrekkingen, die gedurende de oorlog tussen Colombia en Curaçao ontstaan zijn, zal dit velen welkom zijn. Velen, die met verlof in verschillende Colombiaanse steden geweest zijn, verhalen van de charme van het leven daar. Zij vertellen van de inborst van het volk, dat tot de prettigste volken van Zuid-Amerika behoort. Colombia beseft zijn belangrijke en uiterst strategische positie in Amerika. Dezelfde dag, dat Japan op December 1941 de Noordamerikanen aanviel te Pearl Harbour verbrak het de betrekkingen met Japan, weinige dagen later, op 19 December, gevolgd door de verbreking van de betrekkingen met Duitsland en Italië. Zoals men zich herinnert, verklaarde het kort geleden, op 27 November 1943, oorlog aan de As wegens het onbarmhartige in de grond boren van Colombiaanse schoeners. Nu Colombia met ons Koninkrijk en de andere Verenigde Volken het Atlantisch Handvest heeft ondertekend, mogen de betrekkingen tussen Colombia en Curaçao en daardoor ook met Nederland als geheel inniger worden. Ter ere van onzen nieuwen bondgenoot publiceren wij een vertaling van het Colombiaanse volkslied op blz. 2.

Zeer gunstig is het bericht, dat ons bereikte uit Londen. Churchill is thuis gekomen en is geheel genezen. Ons bericht meldde, dat hij terstond naar het Lagerhuis ging, doch of en wat hij daar gesproken heeft, heeft ons nog niet bereikt.

Maar een geweldige ovatie werd den Premier gebracht toen hij, geheel onverwachts plotseling opdook uit de schaduwen van de vergaderzaal en naar zijn plaats liep.

Uit Nederland komen berichten, die doen blijken, dat de Nederlandse bevolking wenst af te rekenen met de NSB-ers en die niet onder stoelen of banken steekt. De kansen zijn trouwens niet in het voordeel der laatsten veranderd. Parades komen bijna niet meer voor; de meesten dragen hun insigne aan de binnenzijde van hun jaskraag. Vanzelfsprekend neemt de Duitse wraaklust toe, omdat deze mede moeten lijden onder de haat, die ons volk de NSB toedraagt. Een Engelandvaarder, die pas in Londen is aangekomen, vertelde iets van hun gruwelmethoden: met houdt kleine kinderen met het hoofd onder water om hun moeders een inlichting af te dwingen.

Moskou maakt moeilijkheden.

Poolse-Russische grensquaestie beproeft de politieke vaardigheid der Geallieerde staatslieden.

WAT IS DE CURZON-LINIE?

Reeds enkele weken heeft de wereld met gemengde gevoelens het politieke tournooi gadegeslagen waaraan als voornaamste deelnemers de Russische en Poolse regeringen hebben deelgenomen. De grote prijs is een stuk land, dat zowel Polen als Rusland voor zich opeisen maar dat nu nog grotendeels in Duitse handen is.

In snelle opeenvolging is een reeks verklaringen afgekomen, terwijl andere Geallieerde staatslieden meestal schuchter hun neus in het geval gestoken hebben. Bovendien heeft Wendell Willkie zich ermede bemoeid in een artikel in de New York Times, dat op zijn beurt een reactie teweegbracht van het communistische orgaan „Pravda".

Op het ogenblik dat wij dit artikel schrijven is Rusland in de aanval met de laatste verklaring, dat men niet met de Poolse regering in Londen kan onderhandelen omdat immers geen diplomatieke betrekkingen met deze regering bestaan. Deze werden in April 1943 verbroken toen de Polen de Russen ervan beschuldigd hadden 15.000 Poolse officieren en manschappen te hebben vermoord in het woud van Katyn nabij Smolensk. De bewering was aanvankelijk gelanceerd door Goebbels' Propaganda Ministerie, zodat aan den nazie de twijfelachtige eer toekomt de reeds bestaande Pools-Russische wrijving tot een uitbarsting te hebben gebracht.

De laatste tijd was evenwel weer nieuwe hoop ontstaan bij de Geallieerden, dat het Pools-Russisch geschil zou kunnen worden bijgelegd. Hoewel de conferentie van Teheran niets concreets in verband hiermede opleverde verklaarde Stalin bij deze gelegenheid opnieuw, dat Rusland zich zal houden aan de beginselen van het Atlantisch Handvest. Artikel 2 daarvan zegt, dat de ondertekenaars geen territoriale veranderingen wensen te zien, die niet in overeenstemming zijn met de vrij tot uitdrukking gebrachte wensen van de betreffende landen.

Nu heeft Rusland in feite de uitgeweken Poolse Regering te Londen erkend en er zelfs verschillende verdragen mee gesloten. Het zou dus rekening hebben te houden met de wensen van de uitgeweken Poolse Regering gedurende de tijd dat het Poolse volk zijn wil niet vrij tot uiting kan brengen.

Het feit echter, dat er in de huidige Poolse Regering verschillende heren zitten met wie de Sovjet Unie niet overweg kan, brengt Moskou ertoe druk te oefenen voor de verwijdering van deze leden. En om zijn eisen kracht bij te zetten heeft Moskou er wel voor gezorgd een „Comité van Poolse Patriotten" te hebben, dat met even grote felheid de uitgeweken regering in Londen aanvalt.

Met het voorstel van Moskou om de zogenaamde Curzon-linie te nemen als basis voor de latere vaststelling van de Pools-Russische grens is een laatste poging door Moskou gedaan om zijn zin te krijgen. Zeer diplomatiek hebben de Polen daarom de bemiddeling van Groot Britannië en de Verenigde Staten gevraagd in onderhandelingen over deze quaestie met de Russen. Waarop Moskou antwoordde, dat de Poolse regering het voorstel van de Curzonlinie verwerpt en alzo haar vijandige houding handhaaft. En trouwens — zo werd daaraan toegevoegd — heeft men geen betrekkingen met de Poolse regering zodat men ook niet met haar kan onderhandelen.

Premier Stanislaw Mikolajczyk en de zijnen zijn dus weer aan bod en zien zich voor de keuze gesteld om: 1) de anti-Russische elementen in het cabinet te vervangen door pro-Russische of 2) de quaestie lauw-lauw te laten en te trachten met behulp van de grote bondgenoten Groot Britannië en de Verenigde Staten de Russen tot reden te brengen.

De politieke vaardigheid der Geallieerde staatslieden — in het biezonder de Britse en Noordamerikaanse — zal dus zeer op de proef gesteld worden, omdat men moet trachten binnen het kader van het Atlantisch Handvest tot een regeling te komen.

Ongetwijfeld zal dan de Curzonlinie, welke Rusland heeft voorgesteld, aan een nader onderzoek moeten worden onderworpen. Deze linie is genoemd naar den Burggraaf Curzon, een vroegere Britse Minister van Buitenlandse Zaken, die in 1919 aan het hoofd van een Geallieerde commissie de volgende linie voorstelde als de Pools-Russische grens: Van een punt ten Noorden van Grodno voorbij Yalovka, Memirov, Brest-Litovsk, Dorogubsk, Ustilug, verder ten Oosten van Grubesjov door Krylov in Westelijke richting naar Rawa Ruska en dan ten Oosten van Przemysl naar de Carpatische bergen. **Deze lijn werd echter slechts voorgesteld en is nooit de werkelijke grens geweest.**

Volgens deze lijn geven de Russen dus een klein deel op van hetgeen zij in 1939 bezetten; maar vergeleken met de grens van 1918 tot 1939 verliezen de Polen aanzienlijk.

Volgens de Russen maakte Polen misbruik van de toestand des jongen Sovjet-staats en naastte men in 1921 bij de vrede van Riga de Westelijke provincies van de Sovjet Oekraïne en Sovjet Wit-Rusland.

Blijkbaar zijn de Russen van mening, dat men op grond hiervan de beginselen van het Atlantisch Handvest niet schendt als men deze gebieden opeist. En bovendien hebben de Russen in 1939 na de bezetting van het Oostelijk deel van het ontzielde Polen, een plebisciet in deze gebieden gehouden, waaruit zou blijken, dat het volk er de aansluiting met Rusland wenste. Niemand heeft echter kunnen nagaan op welke wijze dit plebisciet gehouden is en in hoeverre de Russische verklaring ten aanzien daarvan waar is. In ieder geval wordt het door de Poolse regering verworpen als „een der éénzijdige handelingen welke niet door de Geallieerde landen erkend zijn".

Men ziet uit het bovenstaande, dat de quaestie zeer ingewikkeld is en dat de moeilijkheden welke Moskou thans heeft opgeworpen nog een lange nasleep zullen hebben.

De Polen koesteren geen illusies over wat Stalin al of niet wil doen. Zij beseffen zeer goed, dat de Noordamerikaanse en Britse legers niet met de Russen slaags zullen raken over Polen. Maar zij voelen wel, dat de Verenigde Landen op Rusland druk kunnen oefenen te hunnen gunste. Het is niettemin goed om er op te wijzen, dat de Russen ook kunnen bogen op de steun van anderen. Met Tsjechoslowakije hebben zij pas een verdrag gesloten en President Eduard Benesj heeft verklaard, dat hij Polen graag ziet toetreden tot dit pact. En als de oorlog voorbij is kan Rusland ook Bulgarije en Roemenië op zijn hand krijgen.

Vroeger of later moet het netelige probleem worden opgelost. Een gewijzigde Poolse regering zou aan de Russische eisen toe kunnen geven... maar ook kan de quaestie hangende blijven tot na de oorlog. Het is niet prettig om te veronderstellen, dat na een oorlog welke gevochten wordt om vrijheid en welke gedeeltelijk om Polen begon, men handel zal gaan drijven in veroverde gebieden. Maar in het verleden hebben de overwinnaars dit steeds gedaan en het is niet onmogelijk, dat dan pas de gelegenheid gevonden wordt, om beide partijen — Rusland en Polen — tevreden te stellen.

O GLORIA INMARCESIBLE!

COLOMBIAANS VOLKSLIED.

O, onverwelkbare glorie
O onsterfelijke jubel
Uit voren van droefheid
Ontkiemt reeds het goed.

O onverwelkbare glorie
O onsterfelijke jubel
Uit voren van droefheid
Ontkiemt reeds het goed.

De verschrikkelijke nacht is voorbij
De heerlijke vrijheid
Doet het ochtendgloren dagen
Met zijn onverwinnelijk licht.

De gehele mensheid
Die in ketenen zucht,
Begrijpt de woorden
Van Hem, die stierf op het Kruis.

Het Colombiaans volkslied werd geschreven door Rafael Nuñez (1825-1894), die een der meest vooraanstaande staatslieden van Colombia was en viermaal tot President van dat land werd verkozen. De muziek is van Oreste Sindici.

Welke zijn de Verenigde Volken?

De Verenigde Volken (United Nations) zijn de volken wier regering het Atlantisch Handvest van 14 Augustus 1941 ondertekend hebben. Verklaart een land oorlog aan de As, dan behoort het hierdoor nog niet tot de Verenigde Volken, maar tot nu toe hebben alle oorlogvoerenden ook het Atlantisch Handvest ondertekend.

De Verbonden of Geassocieerde Volken (Associated Nations) zijn zij die alleen de betrekkingen met de As verbroken hebben, maar geen oorlog hebben verklaard.

De eerste 26 ondertekenaars (van 1 Januari 1942) van het Atlantisch Handvest zijn in de volgorde der handtekeningen:

1. de Verenigde Staten van Amerika,
2. Groot Britannië en Noord Ierland
3. de Unie van de Sovjet Republieken,
4. China,
5. Australië,
6. België,
7. Canada,
8. Costa Rica,
9. Cuba,
10. Tsjechoslowakije,
11. Dominicaanse Republiek,
12. El Salvador,
13. Hellas,
14. Guatemala,
15. Haïti,
16. Honduras,
17. Brits-Indië,
18. Luxemburg,
19. De Nederlanden,
20. Nieuw-Zeeland,
21. Nicaragua,
22. Noorwegen,
23. Panama,
24. Polen,
25. Zuid-Afrika en
26. Joegoslavië.

De Vertegenwoordigers van al deze landen tekenden dus een overeenkomst, waarbij zij zich aansloten bij de Atlantische Brief van 14 Augustus 1941 en verklaarden in Punt 1 — hetgeen juist dezer dagen hernieuwde actualiteit verkregen heeft tussen twee der oorspronkelijke ondertekenaars: nr. 3 en 24 —, dat „hun rijken noch gebiedsuitbreiding noch machtsuitbreiding zoeken", en in Punt 2, dat „zij geen territoriale veranderingen wensen te zien, die niet overeenkomen met de uitgesproken wens van de betrokken volken". Verder zeiden zij, dat zij „overtuigd" zijn, dat de volledige overwinning over hun vijanden noodzakelijk zal zijn om leven, vrijheid, onafhankelijkheid en godsdienstvrijheid te verdedigen, om menselijke rechten en rechtvaardigheid in hun eigen zo goed als in andere landen te bewaren", zich stuk voor stuk verbinden om „volledige militaire en economische bronnen tegen de leden van de Driebond en zijn verbondenen aan te wenden, en ten tweede zich stuk voor stuk verbinden" geen afzonderlijke „wapenstilstand of vrede met de vijanden te sluiten".

De laatste bepaling van de overeenkomst verklaarde, dat andere landen kunnen worden toegelaten en sindsdien hebben dit verschillende landen gedaan. Merkwaardig genoeg is er een verschillende telling ontstaan bij officiële instanties. Zo zag men op de Curaçaose vlaggendag van 14 Juni 1943 34 vlaggen en werden ons door het Noordamerikaanse hoofdkwartier ook inderdaad al deze landen als behorende tot de Verenigde Volken opgegeven. Er was dus een verschil tussen ons Gouvernement en het Noordamerikaanse legerhoofdkwartier en de telling van Churchill. De Britse en Noordamerikaanse consulaten wisten in het geheel niets. De moeilijkheid zat vooral in Chili, Denemarken en Frankrijk. Het Noordamerikaanse hoofdkwartier zeide ons, dat Chili erbij behoorde, maar de Chileense consul alhier zeide, dat zijn land niet eens de oorlog verklaard had! Van het officiële Inlichtingenkantoor der Verenigde Volken te New York hebben wij inmiddels berichten ontvangen, waaruit blijkt „dat de Curaçaose telling inderdaad foutief is. Later hebben zich bij de Verenigde Volken nog gevoegd:

27. Mexico,
28. de Philippijnen,
29. Brazilië,
30. Ethiopië,
31. Irak,
32. Frankrijk,
33. Bolivia,
34. Iran en
35. Colombia.

De Verbonden of Geassocieerde Volken (zij die de betrekkingen met de as verbroken hebben, maar geen oorlog verklaard hebben): Chili, Ecuador, Egypte, IJsland, Liberia, Paraguay, Peru, Uruguay en Venezuela.

ONTDEKTE SAMENZWERING IN PERU.

— De Regering van Peru heeft bekend gemaakt, dat een aantal samenzweerders, waaronder Duitsers en Japanners, op Nieuwjaarsdag een staatsgreep wilden doen, doch bijtijds gearresteerd werden en gedeporteerd, terwijl anderen aangezegd werden het land te verlaten. De Regering zeide, dat de samenzweerders van plan waren op Oudejaarsdag anti-Joodse uitbarstingen op touw te zetten en dan de volgende dag in de heersende wanorde hun slag te slaan.

C. CASIANO
en Echtgenoote
ELIZA J. BLOMONT-CASIANO
hebben het genoegen hun vrienden en kennissen mededeeling te doen van hun a.s.
Zilveren Bruiloft
Op Zaterdag 22 Januari.
Receptie: 7 — 9 p.m.
Adres: Mozartweg 12.
Gelieve deze uitnoodiging als persoonlijk te willen beschouwen.

Buitenland.

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De volgende bekendmaking werd gezamenlijk in Washington en Pearl Harbor uitgegeven:

„Vliegtuigen van de 7e leger-luchtmacht hebben op 16 Januari overdag twee aanvallen gedaan op de Mili-atol in de Marshall-eilanden. In de eerste aanval werden 2 vijandelijke bommenwerpers neergeschoten boven het vliegveld.

In de tweede aanval, welke met een betrekkelijk grote strijdmacht werd uitgevoerd, werden de installaties op de grond hevig gemitrailleerd. Een onzer vliegtuigen werd neergeschoten. In de namiddag van 15 Januari deden bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht van geringe hoogte een aanval op de atol van Maloelap. Het vliegveld, de olie-opslagplaats en andere installaties werden beschadigd en verschillende vliegtuigen op de grond werden getroffen. 2 Vrachtschepen werden gebombardeerd en zijn misschien gezonken. Ongeveer 45 vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden ontmoet.

Men gelooft dat 2 daarvan werden neergeschoten. Een onzer bommenwerpers ging verloren. Een verkenningsvliegtuig van de marine bracht een klein vrachtschip tot zinken bij de Jaluit-atol op 15 Januari. Vijandelijke bommenwerpers deden drie aanvallen op Makin en twee op Tarawa in de nacht van 15 Januari. Er werd geen aanzienlijke schade aan onze installaties veroorzaakt. De verliezen aan manschappen zijn licht. Een vijandelijk vliegtuig werd te Makin neergeschoten" (Washington, (AP) 17.1).

UITGEBREIDE LUCHTAANVALLEN OP JAPANSE DOELEN.

Geallieerde vliegers in het Zuidwestelijk gebied van de Stille Oceaan hebben uitgebreide aanvallen gedaan op de Japanse bases van Nieuw Brittannië tot Nederlands Oost-Indië.

Rabaul onderging twee aanvallen. In de vroege ochtend deden middelzware bommenwerpers een aanval op het vliegveld te Rabaul. 7 Vijandelijke vliegtuigen werden er op de grond vernield en verder werden schuiten in de Keravia-baai beschoten.

Later trof een andere groep van Noordamerikaanse toestellen de basis met 40 ton bommen. 5 Van de 40 Japanse 0-jagers, die opstegen, werden neergeschoten. 3 Andere Japanse vliegtuigen gingen er waarschijnlijk nog aan.

Nog andere luchteenheden bestookten de vijandelijke doelen op Celebes en Ceram in Nederlands Oost-Indië. Het vliegveld Anahai en een dorp, dat door de Japanners bezet was, werden verpletterd. Een vijandelijke jager werd vernield. Een grote olie-raffinaderij te Balikpapan in Nederlands Borneo was het doel van Geallieerde zware bommenwerpers, die den vijand 's nachts overvielen. Ontploffingen en branden werden gezien in het doelgebied.

Op de grond hebben de mariniers op Kaap Gloucester op zijn minst 3000 Japanners gedood in de opmars naar de Borgen-baai. Hierdoor wordt te kennen gegeven, dat er fel gevochten wordt, aangezien de laatste bekendmaking het Japanse verliescijfer ongeveer 2500 was.

Op de kust van Nieuw Guinea trekken de Australiërs verder op tegen de gevangen Japanse strijdkrachten op het Huon-schiereiland. De Japanse eenheden vechten wanhopig in wat blijkbaar de openingsphase van de uiteindelijke slag is. De Nipponezen die zijn ingesloten tussen de oprukkende Noordamerikanen en Australiërs, hebben herhaaldelijk getracht het schiereiland te verlaten met schuiten, doch telkens en telkens weer werden zij gevat door kleine Geallieerde vlooteenheden.

VERENIGDE NATIES EN HUN INSTELLINGEN.

De cursus over Noorwegen en zijn instellingen die door de Universiteit van Londen, in haar serie gewijd aan de Verenigde Naties werd ingericht, is zojuist geëindigd en heeft een groten bijval gekend. Onder de toehoorders waren er Noren, Belgen, Engelsen, Tsjechen, Polen, Canadezen, Fransen, Nederlanders, Amerikanen en Joegoslaven.

Ter herinnering zij nog vermeld dat de cursussen die aan Nederland aan België en aan Griekenland gewijd waren, onderscheidenlijk van 26 tot 30 October, van 23 tot 27 November en van 28 December tot 1 Januari 1944 gehouden werden.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN ALGIERS.

„Te land: De troepen van het 5e leger vervolgen hun opmars. De nieuw gewonnen stellingen op de Monte Trocchio zijn geconsolideerd. De voorste troepen hebben de rivier de Rapido bereikt.

In de lucht: Gisteren werd de montagefabriek voor Messerschmitt vliegtuigen te Klagenfurt aangevallen door gescorteerde zware bommenwerpers. Voltreffers werden geplaatst op machineloodsen en spoorwissels van de fabriek. Andere zware bommenwerpers vielen het vliegveld Villoria en Osoppo aan alsook de haven en stad Zwara. Middelzware bommenwerpers vielen de spoorweg-installaties te Orte en Terni aan. Kanonstellingen nabij de rivier de Arielle werden aangevallen door gevechtsbommenwerpers en voor de Dalmatische kust werden 2 koopvaardijschepen getroffen.

De verbindingscentra Atina en Formia werden aangevallen door lichte bommenwerpers. 18 Vijandelijke vliegtuigen werden vernield. 5 Onzer toestellen worden vermist. Nog 3 vijandelijke vliegtuigen werden op 15 Januari vernield" (Algiers, (AP) 17.1).

LAVAL TERUG.

De radio van Vichy deelde mede, dat Premier Pierre Laval te Vichy is teruggekeerd uit Parijs waar hij besprekingen voerde met Franse en Duitse autoriteiten.

Bij zijn terugkeer had hij een langdurig onderhoud met Maarschalk Henri Pétain. Laval zou later een bijeenkomst hebben met het cabinet (New York, (AP) 17.1).

HET REICH BETUIGT ZIJN LEEDWEZEN.

Het DNB zeide, dat de Duitse Zaakgelastigde te Buenos Aires het leedwezen van het Reich betuigd heeft en dat het Duitse Hulpfonds 25.000 pesos heeft geschonken ten behoeve der slachtoffers van de aarbeving, „als teken van sympathie der Duitsers" (Londen, (AP) 17.1).

SCHRIJFMACHINES.

Volgens inlichtingen uit Duitse bron worden de diefstallen van schrijfmachines in bezet België uiterst talrijk. Een handelshuis heeft een „bericht aan de inbrekers" doen aanplakken, dat luidt als volgt:

„Verliest uw tijd niet met te trachten onze deuren open te breken. Al onze schrijfmachines worden voor de nacht in verzekerde bewaring gebracht."

De schrijfmachines zijn in bezet België des te kostelijker, daar zij vaak dienen tot het drukken van sluikschriften.

LAATSTE NIEUWS.

— Het communiqué van Tito's Hoofdkwartier deelt mede, dat hevige verliezen zijn toegebracht aan de Duitsers, die met een gemotoriseerd leger willen doorbreken in West-Bosnië. Volgens het communiqué zijn echter Duitse mariniers erin geslaagd te landen op het eiland Brac ten Zuiden van Split. In October hadden de Partijgenoten een Duitse afdeling uitgeroeid, die het grote eiland bezetten om de mogelijke invasie-corridor te beschermen. De Duitsers pogen ook door te breken in de provincie Lika, doch Tito's troepen bieden hardnekkig weerstand.

— De rangeerterreinen van Pisa zijn hedenmorgen vroeg door Geallieerde zware bommenwerpers aangevallen. In de haven van Sibenik (Joegoslavië) werd een vijandelijk schip vernield.

— Noordamerikaanse patrouilles hebben de rivier de Rapido in Italië overgestoken. Meer naar het Noorden hebben Franse troepen San Elia bezet. Ook namen zij de nederzetting Valvori op 3 kilometer ten Noord-Oosten daarvan.

— De ontkenning van het bericht in „Pravda" door het Britse Departement van Buitenlandse Zaken is onder de aandacht van de Russische Regering gebracht door den Britsen Zaakgelastigde Balfour in Moskou.

— Na zijn verschijning in het Lagerhuis reed Premier Churchill naar het Buckingham Paleis waar hij het noenmaal gebruikte met den Koning en de gebeurtenissen besprak sedert hun laatste bijeenkomst op 10 November 1943. Churchill zal later waarschijnlijk Generaal Eisenhower ontvangen, aangezien hij gaarne de laatste vertrouwelijke inlichtingen wil vernemen met betrekking tot de ontwikkelingen nu „het beslissende uur" nadert.

— De Zweedse Minister van Buitenlandse Zaken Christiaan Guenther, verklaarde voor de Rijksdag, dat Zweden voortaan minder visa zal verstrekken aan Duitse navorsers en culturele experts. Hij zeide: „Zij zijn niet meer welkom". Men beschouwt dit als het verbreken der culturele en wetenschappelijke betrekkingen met Duitsland als een uitvloeisel van de Zweedse verontwaardiging over de deportatie van Noorse studenten.

— Geallieerde vliegers hebben een Japans koopvaardijschip van 10.000 ton in de grond geboord en 2 andere vijandelijke vaartuigen in brand gezet nabij Kavieng, Nieuw Ierland. De schepen maakten deel uit van een convooi van 6 schepen. De beschadigde schepen zijn respectievelijk 8000 ton en 6000 ton groot.

Dienst van O. & O. Militaire Cabaret club.

De soldaten-klucht **„Geef ze de ruimte"** zal voor militairen en hunne genoodigden worden opgevoerd in het Theater **„Roxy"** op

18-19-20 en 25 Januari

aanvang te 8 uur 's avonds - geen plaats reserveering.

Bij voldoende aanvrage zal **„Geef ze de ruimte"** ook voor het publiek worden opgevoerd en wel op

26 Januari

eveneens aanvangende te 8 uur 's avonds.

Aanvragen voor toegangs-bewijzen voor 24 Januari te richten aan den Dienst van O. en O. Fort Amsterdam 19, Telefoon 1857.

Prijzen 1e rang fl. 2,-- 2e. rang fl. 1.50.

INCU.

De INCU maakt hierbij bekend, dat voor bestellingen ondersteund door WICAFORMULIEREN (dus van het jaar 1942) geen exportlicenties in de Ver. Staten meer worden verstrekt. Bedoelde bestellingen moeten op Cura— of Aruforms worden herhaald en worden van quota voor het jaar 1944 verminderd.

Kamer van Koophandel en Nijverheid
Aruba, N. W. I.

Hierbij wordt de Handel van Aruba uitgenoodigd om bij den Secretaris van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, inschrijving te doen van hunne zaak, zooals voorgeschreven bij artikel 5 van P.B. 1937 No. 58 gedurende de maanden Januari en Februari 1944.

Hij, die niet voldoet aan zijne wettelijke verplichting tot het doen van opgaaf voor inschrijving, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Gaarne worden alle noodige inlichtingen te dezer zake verstrekt door den Secretaris van de Kamer van Koophandel & Nijverheid, p/a Griffie Gerecht Oranjestad.
3—1

oorlog verklaard hebben: Chili, Ecua-

Ons Koninkrijk.

PRINSES JULIANA NAM REEDS MAATREGELEN.

Prins Bernhard heeft in Engeland verklaard, dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana schikkingen heeft getroffen om, indien het ogenblik gekomen is ,onmiddellijk Canada te verlaten. Hij voegde er evenwel aan toe, dat Haar aankomst in Engeland niet wil zeggen, dat een invasie van Nederland voor de deur staat.

BEZOEKEN VAN PRINSES JULIANA.

Uit Ottawa wordt bericht, dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana het Westen van de Verenigde Staten van Noord-Amerika aan het einde van deze maand zal bezoeken. Op 28 Januari wordt de Prinses verwacht te San Francisco en op 3 en 4 Februari in Victoria; tenslotte zal nog een kort bezoek aan Vancouver worden gebracht.

KRUIS VAN VERDIENSTE.

J. G. Vermeulen, kwartiermeester bij de Nederlandse Koopvaardij, heeft te San Francisco het Nederlandse Kruis van Verdienste ontvangen wegens zijn moedig gedrag, toen het schip door meer dan 100 Japanse vliegtuigen aangevallen werd en hij op de brug bleef teneinde de nodige aanduidingen te geven, opdat het schip door zigzag varen, aan de duikbommenwerpers kon ontkomen; ook voerde hij het bevel over de brandweer van het schip, toen dit getroffen werd.

BOMBARDEMENTEN.

Een tiental B 24 Liberators heeft een aanval gedaan op Makassar, die 5 uur duurde. De Wilhelmina-werf werd aangevallen en een vijandelijk jachttoestel neergeschoten. Ook de stad Dili is gebombardeerd; een andere aanval was gericht op de olievelden van Balik Papan, waar hevige branden uitbraken. De vijandelijke scheepvaart ten Noorden van Ceram onderging een bombardement, maar er zijn geen uitslagen van bekend, terwijl ook bommen werden geworpen op de luchthaven van Amahai en het dorp Ceser. In Nederlands Nieuw Guinea onderging Keukwa een luchtaanval.

UITSTEKENDE KOLONISATIE.

De „Manchester Guardian" schrijft, dat Nederland de enige koloniale macht is, die getracht heeft de massa op te voeden in zijn koloniale gebieden en wijst o.m. op een verslag over het opvoedingsstelsel in Afrika, waarin verwondering uitgedrukt werd over de uitstekende uitslagen, die in Nederlands Oost-Indië werden verkregen gedurende de jaren van grote economische depressie.

N.S.B.-ERS WORDEN BEVREESD.

Een Engelandvaarder vertelde aan een Aneta-correspondent te Londen, dat de Nederlandse bevolking zelf wenst af te rekenen met de N.S.B.-ers en dat dit ook niet onder stoelen of banken wordt gestoken. De N.S.B.-ers zijn erg onder de indruk. Overal worden papiertjes opgehangen met de woorden: „Zoek op tijd uw N.S.B.-er uit!"

De Nederlanders wensen den verraders in eigen munt terug te betalen. De N.S.B.-ers paraderen niet meer in gelederen door de straten, maar trachten zo onopvallend mogelijk te doen; de meesten hebben hun partij-insignes afgedaan of dragen speldjes onder de jaskraag.

De Engelandvaarder verklaarde ook, dat de haat van de Nederlanders zeer is toegenomen, nu de Duitsers de familieleden van ondergedokenen aanhouden. In het concentratie-kamp van Vught heeft men hutten gebouwd voor vrouwen en inrichtingen voor kinderen, bestemd voor de familieleden van degenen, die aan de klauwen der Duitsers zijn ontkomen. Duitse misdadigers doen dienst als cipiers en krijgen beloningen naar gelang de wreedheid der staffen, die zij opleggen. Hun taak is aan de vrouwen inlichtingen af te dwingen over de plaats, waar hun man zich verborgen houdt. Een van hun geliefkoosde methodes is de kleine kinderen, in aanwezigheid der moeder met het hoofd onder water te houden en aldus de vrouwen inlichtingen af te persen.

DE GOEDEWAGEN-PRIJZEN.

Volgens de Haagse couranten heeft Jonkheer S. M. S. Ranitz, secretarisgeneraal van het departement van Opvoeding en Openbare Voorlichting de Goedewagen-prijs voor journalistiek toegekend. De eerste prijs kreeg C. de Graaf als d.d. hoofdredacteur van het „Algemeen Handelsblad"; de tweede prijs werd toegekend aan H. J. Lindt, hoofdredacteur van de „Arbeiderspers", terwijl de derde prijs verdeeld werd tussen W. van Heugten, hoofdredacteur van het „Nieuwsblad van Deurne" en M. van Nierop, hoofdredacteur van het „Twentsch Nieuwsblad".

HET BEVORDEREN VAN DE ZWARTE MARKT.

Twee politie-mannen van Baarn zijn aangehouden wegens het bevorderen van de zwarte markt. Volgens de nazies trachtten zij de Duitse voedselregeling te ontwrichten door de Nederlanders op illegale wijze van vlees te voorzien. De politie-commissaris C. van den Bergh werd veroordeeld tot 3 jaar gevangenis en sergeant-majoor F. P. Boender tot 2 jaar.

Reeds vroeger werd de aanhouding gemeld van een Baarns slager en enkele boeren, die allen in dezelfde zaak betrokken waren.

ZIJ KOZEN HET HAZENPAD.

Tien Nederlanders, die gedwongen arbeid verrichtten voor de Duitsers aan de versterkingswerken langs de Nederlandse kust hebben, volgens een bericht van de Scheveningse politieradiopost, het hazenpad gekozen. De tien mannen zijn er van door getrokken, gedurende de eerste vijf dagen van 1944, uit het gevangenkamp van de Todt-organisatie, te Oost-Zeeburg in Zeeland. Vijf van de ontsnapten zijn in burger, maar geen enkele is in het bezit van rantsoenkaarten of identiteits-papieren. De namen der vluchtelingen zijn: Clems Jacobus Majoor, 32 jaar uit Amsterdam, Cornelis Willemse, 24 jaar uit Utrecht, Jacobus Maria Aarts 34 jaar uit Strijp, Wouter Cornelis van der Toren 26 jaar uit Den Haag, Theodorus Cornelis van der Wiel 22 jaar uit Tilburg, Wilhelmus Cornelis de Groot, 22 jaar uit Berkel, Petrus Christiaan Thys 23 jaar uit Tilburg, Hermanus Johannes van Seggelen 29 jaar uit Warmond, Josephus Bont 31 jaar uit Den Haag en Im. van Kessel 22 jaar uit Hoensbroek.

ONDERGRONDSE MUZIEK.

Evenals de pers is ook de muziek in Nederland ondergronds geworden; wie muziek wil horen, wonen de clandestiene concerten bij en boycotten de openbare concerten, die gegeven worden onder auspiciën van de Nazie-Cultuurkamer. Dat de Duitsers zich hiervan bewust zijn geworden, is te merken in een artikel van een Alkmaars dagblad, waarin o.m. staat te lezen: „Sommige kunstenaars denken hun land een dienst te bewijzen door te weigeren lid te worden van de Cultuurkamer en geen concerten meer te geven. Dit soort kunstenaars speelt mede in zogenaamde privé concerten, waar alleen genodigden komen luisteren. Hierdoor is voor de massa geen gelegenheid meer naar goede concerten te luisteren."

En dat dit geval niet op zichzelf staat, kan afgeleid worden uit een klacht van den burgemeester van Maastricht, die zegt in een verslag, dat „culturele zelfmoord" wordt gepleegd en er in Limburg noch muzikale, noch schouwburg-organisaties bestaan en de provincie het de vier oorlogsjaren heeft moeten stellen met achtste rangsvertoningen.

Heden overleed in de ouderdom van 75 jaar den heer

Julian R. Wolfschoon.

Ondergeteekenden verzoeken vrienden en kennissen de teraardebestelling te willen bijwonen, welke om 5 p.m. plaats zal hebben.

Sterfhuis Ferdinandstraat No. 26.

Adolfo C. Wolfschoon, Miguel A. Wolfschoon, Guillermo Vlieg, Luis Vlieg, Elias Romer, Gerard Palm.

Op den 22sten Januari 1944 hopen onze geliefde ouders

A. Bouman

en

C. Bouman - Verdoorn

hun 25-jarige echtvereeniging te herdenken

Hun dankbare kinderen
Annie en Ton
Ti[illegible]
Ada

Receptie vanaf 20.00 uur
Julianastraat H 1.
Oranjestad Aruba

Eenige kennisgeving.

Curaçao

NAGEDACHTENIS DEBROT OP HET HOF GEËERD.

Vanmorgen heeft de President van het Hof van Justitie, Mr. Cornelis Süthoff, in een korte toespraak de nagedachtenis geëerd van wijlen den advocaat-generaal, Charles Jan Debrot, die enkele dagen geleden in Colombia is overleden. De Heer Süthoff zeide, dat de Heer Debrot een algemeen geacht man was geweest met een zeer zacht gemoed, zodat hij feitelijk niet paste in het kader van het Openbaar Ministerie. Hij wilde nimmer erg strenge straffen requireren, doch gaf er de voorkeur aan het met een schrobbering af te maken. Lange jaren heeft Debrot voor het Gouvernement gewerkt, stil ging hij zijns weegs. Hij is verdwenen zonder dat zelfs op een openbare zitting afscheid van hem genomen werd. Wij hoopten allen, dat hij een lange tijd van een aangename rust zou genieten. Helaas is zijn rust niet lang geweest en evenmin aangenaam, want de dood van zijn zoon in Nederland heeft hem zeer aangegrepen. Nauwelijks is de Heer Debrot gepensioneerd en reeds is hij overleden. Ik spreek namens het Hof de hoop uit, dat hij in vrede ruste.

Advocaat-generaal Lindoro Ch. Kwartsz dankte voor hetgeen de President over zijn voorganger gezegd had. Ik heb Debrot goed gekend en inderdaad, hij pastte niet in het kader. Hij zeide: Ik ben 25 jaar in gouvernementsdienst geweest en heb nooit met iemand ruzie gemaakt. De Heer Debrot was hulpvaardig en zijn gedachtenis zal immer onder ons voortleven, aldus de Heer Kwartsz.

Namens de balie sprak vervolgens nog de Practizijn Lodewijk O. Lampe.

VERJAARDAG PRINSES MARGRIET.

Van bevoegde zijde wordt medegedeeld, dat op de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet Francisca, 19 Januari, dus morgen, van zonsopgang tot zonsondergang de nationale vlag zal worden gehesen op alle schepen, forten en openbare gebouwen. De schoolgaande jeugd zal deze dag vrij krijgen. De kantoren zullen in zoverre het mogelijk is, om 12 uur gesloten zijn.

OPENING CLUBHUIS RIMBOEZWERVERS.

Zoals wij Zaterdag reeds meldden, is Zondag het clubhuis van de neutrale Padvinders, de Rimboezwervers geopend. Aanwezig waren de Gouverneur, de waarnemend Statenvoorzitter, de Procureur-generaal, de Britse Consul, de Algemeen Militair Commandant, verder Dr. A. W. J. M. Desertine, enkele Heren Maduro, de Heer F. A. Vromans, Dr. W. W. de Regt, Drs. J. H. G. Mulders, J. Rustige en namens de Katholieke Padvinders de Heren Ir. T. Kouwenaar en G. Groottens.

Na enkele inleidende ceremoniën door de padvinders, heette Hopman van der Marel de aanwezigen welkom, dank brengend aan degenen, die tot de totstandkoming van het clubhuis hadden medegewerkt. Na nog iets over de organisatie van de padvinderij verteld te hebben, gaven de padvinders enkele demonstraties, waaraan door enkele der aanwezige autoriteiten werd deelgenomen.

Alle aanwezigen maakten gebruik van de gelegenheid het clubhuis te bezichtigen en tot grote vreugde kon de Hopman in zijn afscheidswoord melding maken van een gift van 50 gulden van den Landvoogd voor de aanschaffing van het meubilair.

HEILIGE MIS VOOR DE DOMINICANEN.

Op Vrijdag 21 Januari aanstaande zal om 6.30 uur in de St. Annakerk een gezongen Heilige Mis worden opgedragen ter ere van de Heilige Maagd. Deze Mis wordt aangeboden door de Dominicanen op Curaçao ter gelegenheid van het feest van de Heilige Maagd.

BOOTWERKERS VERGADERDEN.

Gistermorgen kwamen de bootwerkes onder leiding van de R.K. Volksbond bijeen in het Theater Brion ter verkiezing van een nieuw bestuur. Het nieuwe bestuur beloofde de verlangens neergelegd in het rapport aan Zijne Excellentie den Gouverneur tot verwezenlijking te brengen. Door de leden werd er vooral op aangedrongen om een arbeidsregeling tot stand te brengen.

REQUEST VAN SAN CRISTOBAL

De chauffeursbond „San Cristobal" heeft aan Zijne Excellentie den Gouverneur een verzoekschrift gestuurd met het doel gedaan te krijgen, dat de aandelen van het opgerichte autobusbedrijf in kleiner coupures zullen worden uitgegeven. Hierdoor zullen de chauffeurs in staat gesteld worden aandelen te kopen en deel te hebben in de voordelen van het autobusbedrijf.

51.000 VLUCHTELINGEN.

Luidens berichten ontvangen uit Zwitserland zouden er zich volgens de officiële statistieken, in dit land thans 51.000 vluchtelingen uit de in oorlog zijnde landen bevinden.

Curacaosche Postzegel Vereeniging

OPROEP

aan alle leden tot bijwoning van de ALGEMEENE JAARVERGADERING met verrassingen in het Vergaderlokaal van de Club Asiento op Vrijdag 21 Januari ten 8.00 n. m.

Namens het Bestuur
J. G. van GENDT
Secretaris.

KLM

TA BUSCA

Un mecanico di auto cu experencia.
Un Draaier „ „
Un Chauffeur.
Algun hende pa limpia Aeroplano.

ACUDI NA:

Afd. Personeel
De Ruyterkade No. 3.

2—2

BEKNOTTING VAN HET ONDERWIJS DOOR DE AS—VIII.

De Verwoesting van het Universiteitsleven in Tsjechoslowakije.

GRUWELIJKE WREEDHEDEN TEGEN DE STUDENTEN.

De intellectuele jeugd weggevoerd naar Duitsland of geestelijk gebroken.

Verduitsing der Lagere scholen.

De vernietiging van het onafhankelijke culturele leven van Tsjechoslowakije was een van de openlijk erkende doelstellingen van wat men vroeger, lang voor de Duitse invasie van Tsjechoslowakije, kende onder de naam van Pan-Germanisme en dat tegenwoordig nationaal-socialisme heet. Voor zover de Duitse plannen voor wereld-overheersing althans rekening hielden met een voortbestaan van het Tsjechoslowaakse volk, moest deze natie er een worden van een vormeloze massa analphabetische slaven, die het vuile werk moesten doen voor het Herrenvolk. Nazie-kringen achtten het iets onverdragelijks, dat de Tsjechoslowaken een eigen beschaving zouden hebben opgebouwd, gegrond op de Europese geestesrichtingen waaraan zij een aanzienlijke bijdrage hadden geleverd. Het was nauwelijks te dulden dat de Tsjechoslowaken een minimum aan eigen cultureel leven zouden overhouden; maar als dat dan het geval was, dan zouden zij toch als een ondergeschikt element ondergebracht moeten worden in de Duitse culturele sfeer en zouden niet voor het oog der wereld een vergelijking met andere landen mogen doorstaan.

Er bestond derhalve geen twijfel over het lot dat de onderwijs-instellingen beschoren was nadat de Duitsers op 15 Maart 1939, Tsjechoslowakije hadden bezet. Een strenge censuur vernietigde onmiddellijk de vrijheid van spreken in pers en radio, op het toneel en in de bioscoop. Scholen kwamen onder Duits toezicht; het werd de mannen der wetenschap verboden direct contact te hebben met de wetenschappelijke wereld; Franse en Engelse wetenschappelijke publicaties mochten niet naar Tsjechoslowakije worden gezonden. En dit waren nog maar de voorbereidende maatregelen. Het was duidelijk dat het Duitse regime naar een excuus zocht om het culturele leven van Tsjechoslowakije de genadeslag toe te brengen.

Na de onderdrukking van de politieke souvereiniteit waren de Tsjechische Universiteiten, het levende symbool van 's lands culturele onafhankelijkheid, de eerste slachtoffers.

Op de nacht van 16 op 17 November stonden Duitse afdelingen bij elk kruispunt van Praag en voor tal van gebouwen opgesteld. Tegen drie uur in de ochtend waren alle Universiteits-gebouwen, instellingen en colleges omsingeld terwijl de uitgangen door mitrailleurs werden bestreken. Op het teken van een vuurpijl begon de aanval op de slapende studenten, een aanval die met onbeperkte wreedheid werd uitgevoerd. Op de trappen werden de studenten — die door het rumoer wakker waren geworden — afgeranseld of vermoord; de overlevenden werden overgebracht naar de barakken van de luchtmacht, waar zich talloze tonelen van sadistische kwellingen hebben afgespeeld. De zwakke sexe werd evenmin gespaard. Tegelijkertijd werden ouderejaars studenten in hun huizen gearresteerd en naar de martelkamers der Gestapo te Praag vervoerd. Aan het einde van die 17e November waren de gebouwen van de Universiteit van Praag en van alle hoger-onderwijsinstellingen bezet. Professoren, assistenten, lectoren en docenten, die zich in de laboratoria bevonden, werden volgens Gestapo-methoden aan een verhoor onderworpen: zij stonden tegen een muur, hun handen op hun rug gebonden en moesten onder een storm van beledigingen en slagen vragen beantwoorden. Op de morgen van diezelfde dag werden negen leden van het bestuur van de Tsjechische Studenten Unie zonder verhoor, zonder gerechtelijk onderzoek, doodgeschoten.

Op middernacht daaropvolgend waren enige duizenden studenten gearresteerd; samengepakt in transportautos werden zij overgebracht naar Duitsland. Dit waren inderdaad martelaars-reizen. Als vee in een trein geperst, zonder eten of drinken, terwijl de meest elementaire hygiënische voorzieningen ontbraken, werden zij bovendien door hun Duitse bewakers nog lichamelijk gekweld. De Tsjechische bevolking van de districten, waardoor deze tragische processie trok, poogde haar landgenoten spijs en drank te geven. Zij werd met geweerschoten uiteengejaagd. Aan de grens werden de studenten in het pikdonker, overgeladen in Duitse voertuigen en naar de concentratiekampen van Dachau, Buchenwalde en Oranienburg vervoerd. Daar werden zij, op iedere mogelijke manier, gemarteld; sommigen zijn er doodgemarteld en zij, die later werden vrijgelaten waren geestelijk en lichamelijk gebroken. Sommigen zitten vandaag nog in concentratiekampen. Jongens beneden de twintig jaar werden niet weggevoerd, maar sommigen zijn zo zwaar mishandeld, dat zij een maand lang in een ziekenhuis moesten verblijven. Anderen kregen kort voor hun vrijlating een injectie met een serum, dat op allen dezelfde uitwerking had: een opvallend gebrek aan wilskracht en een algehele lichamelijke en geestelijke depressie.

Tsjechische hoger-onderwijsinstellingen in andere steden waren er net zo aan toe als die in Praag. In Brno deed de Gestapo een aanval op de Tsjechische Universiteit en het Tsjechische Technische College. De mannelijke studenten werden weggesleurd, de vrouwelijke studenten onderworpen aan onbeschrijflijke vernederingen en kwellingen. In de stad Pribram werden de studenten van het Mijnbouw college op dezelfde wrede manier gearresteerd en gekweld. De universiteitsgebouwen, waarop in alle steden door de Duitsers beslag was gelegd, werden met de grond gelijk gemaakt. Waardevolle wetenschappelijke instrumenten werden òf vernietigd, òf gestolen. De bibliotheken werden stelselmatig geplunderd volgens een methode, die wel van tevoren vastgelegd moest zijn. De archieven van de Academische Senaat werden verscheurd of verbrand, indexen werden vernietigd. Sommige Universiteitsgebouwen werden betrokken door garnizoenen van de Gestapo; andere gebouwen werden overgegeven aan de Duitse Universiteit te Praag of Duitse Technische College te Brno. Alle Tsjechische hoger-onderwijsinstellingen werden voor drie jaar gesloten. Den studenten, die zich niet in concentratiekampen bevonden, werd verboden ook maar enige intellectuele werkkring te zoeken. Zij, die binnen 48 uur niet werk van andere aard hadden gevonden, werden naar Duitsland gestuurd om daar dwangarbeid te verrichten.

Een jaar na deze aanval op de Tsjechische Universiteiten en Colleges kwam pas de aap uit de Duitse mouw: het doel der Duitsers was heel het intellectuele leven te vernietigen. Op 23 October, 1940, werden de academische faculteiten van de gesloten Universiteiten op gezag van het Hoofd van het Protectoraat ontbonden, de voormalige professoren werden op pensioen gezet, terwijl wat er nog van de gebouwen van de Universiteit was overgebleven, ter beschikking werd gesteld van de Duitse colleges, die zich tevens alle studie-beurzen van de Tsjechische Universiteit toeëigenden; zo bleef er van de Tsjechische hoger-onderwijsinstellingen niets meer over, zelfs niet de naam.

Maar de Duitse onderdrukkers hebben zich niet tevreden gesteld met het vermoorden van de studenten en de vernietiging van alle Tsjechische hoger-onderwijsinstellingen. Zij hebben bovendien een groot aantal professoren van de Tsjechische Universiteit geëxecuteerd, evenals talrijke intellectuele leiders van het volk.

Van de lagere scholen hebben de [illegible] waarvan 10% in September jl. (Deze cijfers hebben betrekking op het protectoraat Bohemen en Moravië). Het gemiddeld aantal kinderen, dat op het ogenblik in iedere klas onderwezen wordt, is opgelopen tot tussen de tachtig en negentig. Het as. winterseizoen zal niet nalaten zijn invloed te doen gelden op het schoolbezoek en zal ook in andere opzichten de opvoeding van deze kinderen niet bevorderen. In de afgelopen winter zijn tal van Tsjechische scholen gedurende drie maanden gesloten geweest, terwijl de Duitse scholen openbleven. Het aantal middelbare scholen is eveneens aanmerkelijk teruggebracht. Volgens de laatste berichten zou niet minder dan 70% daarvan gesloten zijn.

Zowel in de lagere- als in de middelbare scholen wordt er volgens een nieuw leerplan gewerkt. Dit wijst nog verder op verduitsing van onze nationale scholen. Het overgaan naar een hogere klas wordt bepaald door het cijfer voor ...... Duits. Van ieder Tsjechisch kind wordt verwacht, dat het op 12-jarige leeftijd vloeiend Duits spreekt en verstaat.

Kinderen boven de tien jaar vallen onder nieuwe bepalingen. De arbeidsbeurs heeft het recht ieder kind — zelfs tijdens het schoolseizoen — op te roepen en het naar goeddunken ergens heen te sturen. Kinderen boven de veertien jaar worden — permanent — naar mijnen en fabrieken gedirigeerd. Wij hebben er bewijzen van, dat ouders vaak niets meer van hun kinderen horen. Ook de Fröbelscholen voor kinderen onder de zes jaar, zijn volkomen verduitst. Kinderen tussen de drie en zes jaar krijgen hun onderricht uitsluitend van Duitse leraren. Zo worden zelfs de jongsten methodisch van hun nationale gevoelens beroofd. Tal van onderwijzers zijn geëxecuteerd, vele anderen zijn in concentratiekampen opgesloten. Wanneer inspecteurs de scholen bezoeken spreken zij over deze onderwijzers alsof het misdadigers waren.

Ook de middelbare scholen worden door het Duitse regime ten gronde gebracht. Dit jaar werd slechts één derde van het gebruikelijke aantal leerlingen op deze scholen ingeschreven. In een in Juli jl. gehouden rede heeft de tegenwoordige minister van Onderwijs, Moravec, verklaard, dat het na de oorlog voldoende zou zijn indien één kwart van het Tsjechoslowaakse volk een opvoeding zou hebben genoten. Dit betekent niets meer of minder dan dat er een nieuwe vloedgolf van vervolgingen van de ontwikkelde kringen te wachten is, en dat het onderwijs aan alle kringen der bevolking nog verder beperkt zal worden.

De middelbare scholen leggen er zich niet langer op toe om — zoals in de jaren van de republiek het geval was — de leerlingen een algemene ontwikkeling bij te brengen; de oorzaak daarvan ligt in het feit, dat verreweg het grootste deel van de beschikbare tijd (30 uur per week) wordt besteed aan de studie van de Duitse taal. Het onderwijs in de Tsjechoslowaakse taal en litteratuur is geheel en al gestaakt. Het aantal uren gymnastiek is verminderd en de vacanties zijn verdubbeld. Meisjes worden op middelbare scholen niet langer toegelaten. Volgens een speciale wet mogen kinderen van hen, die vroeger in het politieke leven waren betrokken en ook kinderen van vooruitstrevende ouders slechts de lagere school bijwonen.

De terreur, die na de dood van Heydrich over het land heeft gewoed, heeft ook haar uitwerking gehad op de onderwijzers. Volgens berichten uit Tsjechoslowakije wijst alles er op, dat de vervolging nog steeds voortduurt. De Duitsers schijnen uit te gaan van het vooropgezette doel alle Tsjechische onderwijzers van de scholen te verwijderen, in het bijzonder indien zij lid zijn geweest van de Sokol-organisaties of zich actief met de politiek bezig hebben gehouden. Zij worden alle in hoge mate geterroriseerd en niet alleen passief, verplicht de Duitse overheersing te aanvaarden, maar er ook actief aan mede te werken.

EINDE

VROUW 1943.

De „Daily Mirror" heeft tot Vrouw 1943 benoemd Mevrouw Churchill.

EEN HALF MILLIOEN FRANCS BELONING.

De Duitsers hebben een beloning van 50.000 Belgische franken beloofd aan al wie hun inlichtingen zou verstrekken, welke zouden leiden tot de aanhouding van Jean Edouard Gaston Woussem, 18 jaar, woonachtig te Rijsel en Alberic Volkaert, 57 jaar, geboren te Steden, woonachtig te Arras.